

Eljövénk Szegedre!

Bajna György

2012. május

Véletlenek sorának eredménye a lenne a Vox Nova és a gyergyószentmiklósi Szent Miklós Kamaraegyüttes barátsága? Aligha. Mert nem az, hogy Gregus Zoltán a hegyek szerelmei közé tartozik, s az sem, hogy éppen Gyergyószentmiklós egyik kedvenc kiruccanóhelye, ahol aztán már szinte magától értetődően kerülhetett kapcsolatba kórusunkkal. Nem véletlen Ruzsa (Barabás) Ildikó, e Gyergyószentmiklósról származó hölgy Szegedre települése, majd itteni gyökéresztése sem, ami szintén kapocs lett a két kórus barátságában, akkor is, ha nem ágáló módon.

És nem a véletlen okozta, hogy a megyei önkormányzat elnök-asszonya, Magyar Anna – édesanyja által – gyergyói származásúnak is vallhatja magát. Tekintsük a gondviselés kifürkészhetetlen részének azt, hogy mindhárman részei e mai találkozóznak. A Vox Nova ugyanis abban a gyönyörű városban élte a dalt, amelyet – szintén nem véletlen – a monarchia idején gyakran emlegettek együtt Gyergyószentmiklóssal.

Akkoriban egyforma gazdagok voltunk!

A kapcsolatépítés eleme volt tehát az is, hogy mint gazdag rokont a leszegényedett, reménységgel kerestük fel e két hölgyet. A biztatás nem maradt el. Hálásak vagyunk érte.

Aztán jött a tavalyi szemrevételezés, amikor a Vox Nova megfigyelői, előőrse (Szabó Gyuri elnök, Balogh Irén karnagy, Emese, Izolda és Zoli), ha nem is harci terep felmérésre, de körülnézni megjelentek Törökbálinton, ahol mi éppen vendégségben múltunk az időt. Sokat nem lehetünk együtt, ám a néhány röpké óra alatt sikerült felvennünk egymás szívmelegét, ami aztán az őszi gyergyószentmiklósi találkozásban szökött szárba és hozta meg, íme, kalászeit, hogy búzaszentelés utáni képekkel éljünk.

Nem véletlen reménykedünk abban sem, hogy sok-sok felé osztható, jó kenyér lesz közös búzánkból, s kitesz majd 12 kosárnyit a megmaradt elemőzsia, a mostaninál ínségesebb időkben is! Ugyanis a Csíky-kertben, a pirkadatba hajló ihaj-csuhaj olyan feledhetetlen volt a számunkra, amilyenek párját most a ti számotokra is kívánjuk! Nagyon megszerettünk akkor, ami szintén nem véletlen, hiszen a világ minden kultúrájából legtöbbit összelopkodó latinok szerint „azonos azonosat vonz”. Lásd a rendőröket! Már mindent tudunk egymásról, de „ismétlés a tudás anyja? – szintén valahonnan lopott latin szállóige:

Tehát 1995-ben alakult kórusunk. Először hangszeres együttesnek álmódva, aztán első karnagya – Petres Csaba, akinek a Kájoni szövegekre és dallamokra írt miséjét hallhatták is az imént – vegyes kart és kamaraegyüttest hozott tető alá nagy gonddal és hozzáértéssel.

Öt év után elfoglaltságai máshová szólították. A tetszhalál állapot megszüntetésében csak a Fodor házaspár bízott. A kórus tagjai ugyanis szétszéledtek. Kitartásuknak köszönhetően sikerült megnyerniük az ügynek mai karnagyunkat Kolcsár Árpád zenetanárt, viszszaalogatni az elkóborolt bárányokat, a pásztor nélkül maradt aklot pedig újjáépíteniük.

2010-ben már 15 évesek voltunk, még ha életünk egy részére az is elmondható, hogy inkubátorban töltöttük...

Kolcsár Árpád irányítása óta töretlen a pályáiv, aminek csúcát kétségtelen, hogy a 2008-2010-es időszak jelentette. Akkor Svájcban, Prágában és Egerben mutatkozhattunk be siker-

rel, utóbbi helyen a Kodály Zoltán tiszteletére szervezett Éneklő Magyarország Kórusfesztiválon arany minősítést is szereve.

Kórusunk tagjai között pedagógusból van a legtöbb, ez mai szereplésünkre is rányomja a bélyegét, hiszen dalos-testvéreink egyharmadának emiatt kellett otthon maradnia.

Az újjászületés korától a kortárs kórusművekig és népdalfeldolgozásokig, az egyházi művektől a világiakig a kórusirodalom minden válfajából szívesen énekelünk.

Mai műsorunk ízelítő lenne abból, amit a szívünkben is hoztunk. Ha nem lesz tökéletes minden vonatkozásban az előadás, azt a jó testvér viszontlátásának minden mással összehasonlíthatatlan öröme rovására írjátok:

A szentmise alatt a Kájoni-Petres misén kívül

1. Mozart: Ave Maria,
2. Caccini: Ave Maria,
3. Victoria: Ave Maria és
4. Szokolay Sándor: Áldjuk Isten nagy kegyelmét

című kórusműveit hallhatták.

Most:

1. Hassler: Szelek szárnyán
2. Kerényi György: Ünnepre jöttünk
3. Marenzio: Vigasz nélkül
4. Gastoldi: Kicsi nimfák és
5. Friderici: Baráti kör

című szerzeményei következnek.

A vegyes kórus mellett kis hangszeres együttes is köszönteni szeretne titeket, önöket: rövid műsorán Händel: Allegro, Largo és Gigue című darabjai szerepelnek.

A második részben népdalfeldolgozásokat hoztunk magukkal:

1. Halmos László: Két csíki népdal
2. Bárdos Lajos: Tábortűznél és Ablak alatt,
3. Zoltán Aladár: Három magyar népdal,
4. Birtalan József: Azt mondja a fülemüle

című feldolgozásait.

Vezényelt: Kolcsár Árpád

Befejezésül a testvérkórusok, a Vox Nova és a Szent Miklós közösen énekel

1. Liszt Ferenc két szólamra írt Krux című, eredetileg tengerészdalnak szánt művét – a tavalyi Liszt évforduló tiszteletére – Petres Csaba írta át négy szólamra.

A szöveg Bajna György dalos-testvérünk verse.

2. Az Óda a zenéhez után Mozart: Ave, verum corpus című szerzeményével zárjuk a közös szereplést.

Vezényel: Balogh Irén és Kolcsár Árpád